Lengyelországi beszámoló

2009. december 11 és 15 között abban a megtiszteltetésben volt részem, hogy tagja lehettem a lengyelországi Gromadka partnertelepülésre utazó hat tagú sióagárdi önkormányzati küldöttségnek.
Érkezésünk estéjén bőséges, és igen finom vacsorával vártak, szálláshelyünkön a polgármester Dáriusz Pawliszczy és kedves felesége, valamint az előző polgármester Tadeusz, aki több alkalommal járt Sióagárdon.
Szállásunk Gromadkától 17 km-re lévő Boleslawiec városában egy kedves kis panzióban volt. A második napon a 40. 000 lakosú várossal ismerkedtünk. Látogatást tettünk a helyi Factory Rack Kamionkowyck Manufaktúrában.
A városban 350 éves a kézműves fazekasság, és a kerámia ipar. A helyi kerámiának domináns színe a kék. A jellegzetes mintáik az egész világon ismertek, megnézhettük az egész gyártási folyamatot. A termékek kézzel festettek, és 1250 C fokon égetik. A helyben lévő üzletben lehetőség volt a termékek megvásárlására. Karácsonyi kis kerámia ajándéktárgyakat vásároltunk.
Ebéd után - amit ismét a polgármester társaságában fogyasztottunk el-, az óvárossal ismerkedtünk. A helyi múzeum aktuális kiállítása volt a Csehországban készített betlehemek. A múzeumban volt helytörténeti, patika kiállítás is. Bemutatták, hogyan építették újjá, a II. világháborúban lebombázott várost.
Este a város főterén karácsonyi vásár volt, és szabadtéri színpadon műsort adtak, bemutatták a népek kulturális találkozójára érkezett küldöttségeket. Többet között Sióagárd polgármesterét is, aki lengyelül köszöntötte a vendéglátókat. Másnap a helyi televízióban is Sióagárd polgármesterét mutatták.
Mínusz 1-2 C fok volt és kicsit havazott. Némi forralt bor elfogyasztása után a társaság fázósan a szállására indult. A harmadik napon volt a fő program Gromadkán: Karácsonyi Vigilia, népek találkozója. A Gromadkai Római Katolikus Templomban ökumenikus istentiszteleten vettünk részt. A szentmisén többek között ott volt a Krakkói bíboros, a Katowicei érsek, görögkatolikus főpap, ortodox lelkész, evangélikus pap, katonai lelkész, és több egyházi méltóság, több magas rangú katona és rendőrtiszt, nagykövetek, EU-s parlamenti képviselő és a partnertelepülések képviselői, cseh, német és természetesen mi sióagárdiak. A szentmisén az orgonán kívül katonai fúvószenekar is játszott.
A Sióagárdi Hagyományőrző Egyesület képviseletében egy pár sióagárdi népviseletben vett részt a szentmisén. Mise után a helyi kultúrházban kb. 500 főre terítettek, és kezdetét vette a kulturális műsor, amit a roskadásig megrakott- főleg halételekkel- asztalok mellől néztünk végig.
Másnap Legnica városába kirándultunk, a város nagy része szovjet katonai övezet volt, és teljesen el volt zárva a civil lakosság elől. Mi a szovjet tiszti klubban – ami jelenleg egy nagy bank klubja- ebédeltünk vendéglátóinkkal. Városnézés után visszamentünk a szállásunkra, este közös vacsorán vettünk búcsút vendéglátóinktól. Felejthetetlen napokat töltöttünk e kedves vendégszerető emberek társaságában.
Lengyel, magyar két jó barát, együtt harcol, együtt issza borát. Ezzel a kis mondással köszöntünk el egymástól, és másnap reggel elindultunk haza, abban bízva, hogy ígéretünkhöz híven 2010 szeptemberében Sióagárdon találkozunk.
A küldöttség tagjai voltak:
Az önkormányzat képviseletében: Háry János polgármester, Marosi Jánosné Sióagárdért emlékérem kitüntető cím birtokosa
Sióagárdi Egyházközség képviseletében: Deli Gábor az egyházközség elnöke
Sióagárdi Hagyományőrző Egyesület képviseletében: Horváth Csilla-vezető, Háry János –tag
A tolmácsolásban segített: Bakodi Róbert